

Sagsøgeren har gjort gældende, at de privatejede sygehuse i det væsentlige finansieres gennem vederlag, som ydes på grundlag af refusionsaftaler indgået med de kompetente sygekasser og disses centralorganisationer samt evt. gennem direkte tilskud til opførelse af sygehuse, som ydes på grundlag af den pågældende delstats sygehusfinansieringsplan. Offentligt ejede sygehuse kan derimod herudover påregne, at de driftstab, som ofte opstår for sådanne sygehuse, vil blive dækket af de pågældende offentlige ejere. Efter sagsøgerens opfattelse udgør disse ydelser statsstøtte i artikel 87, stk. 1, EF's forstand, som for det første skal anmeldes i henhold til artikel 88, stk. 3, EF, og for det andet er uforenelig med fællesmarkedet.

Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at selskabets påstand må tages til følge, fordi Kommissionen har forholdt sig passiv, selv om den er blevet opfordret til at handle og havde pligt hertil på tidspunktet for opfordringen.

Sag anlagt den 14. maj 2004 af easyJet Airline Company Limited mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-177/04)

(2004/C 201/37)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 14. maj 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af easyJet Airline Company Limited, Luton, Det Forenede Kongerige, ved Solicitors J. Cook, S. Dolan og J. Parker, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning af 11. februar 2004 i sag COMP/M.3280 (Air France/KLM), hvorved en fusion på visse betingelser erklæres forenelig med det fælles marked, annulleres i henhold til artikel 6, stk. 1, og artikel 6, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89⁽¹⁾.
- Kommissionen betaler sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

I den anfægtede beslutning har Kommissionen konkluderet, at fusionen mellem luftfartselskaberne »Air France« og »KLM« vil føre til skabelse eller styrkelse af en dominerende stilling på i alt 14 flyruter fra by til by. Kommissionen har imidlertid erklæret fusionen forenelig med det fælles marked, forudsat at de forpligtelser opfyldes, som er foreslået af parterne i fusionen.

Sagsøgeren, der selv er et luftfartselskab, har nedlagt påstand om annullation af denne beslutning under påberåbelse af, at Kommissionen har foretaget en række åbenbart fejlagtige bedømmelser. Selskabet gør nærmere bestemt gældende, at

Kommissionen ikke har taget korrekt hensyn til følgende omstændigheder:

- styrkelsen af den fusionerede enheds dominerende stilling på ruter, hvor der ikke forelå nogen overlapning mellem Air France og KLM
- spørgsmålet, om fusionen har skabt eller styrket en dominerende stilling på markederne for køb af lufthavnstjenesteydelser
- fusionens virkninger for den potentielle konkurrence.

Sagsøgeren gør endvidere gældende, at Kommissionen ikke har givet en tilstrækkelig begrundelse til støtte for dens konklusion om, at lufthavnene »Charles de Gaulle« og »Orly« i Paris kunne træde i hinandens sted. Endelig finder sagsøgeren, at parternes tilsagn var klart utilstrækkelige til at retablere en struktur med effektiv konkurrence på de markeder, hvor der forelå betænkeligheder vedrørende en dominerende stilling, og at Kommissionen anlagde en fejlagtig bedømmelse, da den accepterede dem.

(¹) EFT 1990 L 257, s. 13.

Sag anlagt den 17. maj 2004 af MPS Group Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

(Sag T-178/04)

(2004/C 201/38)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 17. maj 2004 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af MPS Group Inc., Jacksonville, Florida (USA), ved Solicitors K. O'Rourke og P. Kavanagh.

Den anden part i sagen for appelkammeret var Modis-Distribuição Centralizada SA.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelse truffet den 4. februar 2004 af Fjerde Appellkammer annulleres for så vidt som den har taget indsigelse nr. B000170599 til følge vedrørende følgende tjenesteydelser i klasse 35: »Arbejdsformidlingsvirksomhed; konsulentbistand vedrørende ansættelser; udarbejdelse af lønningslister; tjenesteydelser vedrørende tidsregistrering; tilvejebringelse af vikarer og fastansat personale«.
- Subsidiært annulleres afgørelsen for så vidt den omfatter følgende tjenesteydelser i klasse 35: »Arbejdsformidlingsvirksomhed; konsulentbistand vedrørende ansættelser; tilvejebringelse af vikarer og fastansat personale«.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Ansøger om EF-vare-mærket:	MPS Group Inc.
EF-varemærket, søges registreret:	der EF-varemærkeansøgning nr. 778795 »MODIS« for tjenesteydelser i klasse 35 (arbejdsformidlingsvirksomhed; konsulentbistand vedrørende ansættelser; udarbejdelse af lønningslister; ...), klasse 41 (undervisningsvirksomhed) og klasse 42 (psykometrisk testning).
Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:	Modis-Distribuição Centralizada SA.
Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:	Det portugisiske varemærke »MODIS« for tjenesteydelser i klasse 35 (annonce- og reklamevirksomhed, bistand ved forretningsledelse og forretningsadministration).
Indsigelsesafdelingens afgørelse:	Afslag på EF-varemærkeansøgningen vedrørende klasse 35 og 41, imødekomme af samme ansøgning vedrørende klasse 42.
Appelkammerets afgørelse:	Annulatio af indsigelsesafdelingens afgørelse, idet den tog indsigelsen til følge vedrørende de tjenesteydelser i klasse 41, der var ansøgt om, hjemviste sagen til undersøgerens fornyede behandling, og i øvrigt afslag klagen.
Søgsmålsgrunde:	Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra a), og artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 40/94 om EF-varemærker ⁽¹⁾ , idet der blev truffet afgørelse om, at de omhandlede tjenesteydelser lignede hinanden.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 17. maj 2004 af Siegfried Krahel mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-179/04)

(2004/C 201/39)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 17. maj 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Siegfried Krahel, Zagreb (Kroatien), ved avocats Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis og Etienne Marchal, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annulatio af Kommissionens afgørelse om at foretage tilbagesøgning af de dagpenge, sagsøgeren fik udbetalt i den periode, hvorunder en midlertidig bolig blev stillet til hans rådighed.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren, der er tjenestemand ved Kommissionen, tiltrådte tjenesten ved Kommissionens delegation i Zagreb den 2. februar 2002, og indlogerede sig frem til den 19. september 2002 i en bolig, som Kommissionen havde stillet til hans rådighed. Kommissionen har ved den anfægtede afgørelse besluttet at foretage tilbagesøgning af de dagpenge, sagsøgeren har fået udbetalt i nævnte periode med den begrundelse, at sagsøgeren ikke var berettiget hertil, eftersom han var indlogeret i en lejlighed, som Kommissionen havde stillet til hans rådighed.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet gjort gældende, at artikel 10 i vedtægtens bilag VII er tilsidesat. Sagsøgeren har anført, at Kommissionen kun havde stillet den pågældende bolig til hans rådighed for en midlertidig periode, hvilket ikke forhindrede ham i at oppebære dagpenge. Sagsøgeren har desuden anført, at princippet om beskyttelse af den berettigede forventning er tilsidesat, idet Kommissionen havde givet ham konkrete tilsagn om udbetaling af dagpenge under hans ophold i den pågældende lejlighed.

Sag anlagt den 25. maj 2004 af Spa Monopole, Compagnie Fermière de Spa mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-186/04)

(2004/C 201/40)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 25. maj 2004 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Spa Monopole, Compagnie Fermière de Spa, Spa (Belgien), ved avocats Laurent de Brouwer, Emmanuel Cornu, Eric De Gryse og Donatienne Moreau. Den anden part i sagen for appelkammeret var Spaform Limited.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelse truffet den 25. februar 2004 af Fjerde Appelkammer i sag R 827/2002-4 vedrørende afslag på sagsøgerens klage over indsigelsesafdelingens afgørelse, hvorved denne forkastede sagsøgerens indsigelse mod registrering af ordmærket »SPAFORM« for varer i klasse 7, 9, 11, annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.